

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Hiszpania) w dniu 6 sierpnia 2019 r. – Confederación Nacional de Centros Especiales de Empleo (CONACEE)/Diputación Foral de Guipúzcoa

(Sprawa C-598/19)

(2019/C 363/15)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Confederación Nacional de Centros Especiales de Empleo (CONACEE)

Strona pozwana: Diputación Foral de Guipúzcoa

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 20 dyrektywy 2014/24/UE ⁽¹⁾ w sprawie zamówień publicznych należy interpretować w ten sposób, że nie można ograniczyć przewidzianego w nim podmiotowego zakresu zastrzeżenia w zamówieniach publicznych w taki sposób, aby wyłączyć z zakresu jego stosowania przedsiębiorstwa lub wykonawców, którzy mogą wykazać, że co najmniej 30 % ich pracowników stanowią osoby niepełnosprawne oraz że realizują cel integracji społecznej i zawodowej tych osób poprzez ustanowienie dodatkowych wymogów dotyczących tworzenia, charakteru i celów tych podmiotów, ich działalności lub inwestycji, lub innego rodzaju wymogów?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Słowacja) w dniu 20 sierpnia 2019 r. – Weindel Logistik Service SR spol. s r.o./Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Sprawa C-621/19)

(2019/C 363/16)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Weindel Logistik Service SR spol. s r.o.

Druga strona postępowania: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 167 i art. 168 lit. e) dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽¹⁾ w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej, który podatnik zobowiązany jest zapłacić od towarów przywożonych, jest uzależnione od prawa własności towarów przywożonych lub od prawa do rozporządzania takimi towarami jak właściciel?
- 2) Czy art. 168 lit. e) dyrektywy 2006/112/WE [...] należy interpretować w ten sposób, że prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej, który podatnik jest zobowiązany zapłacić za towary przywożone, powstaje, tylko jeżeli towary przywożone są wykorzystywane na potrzeby podlegających opodatkowaniu transakcji podatnika w postaci sprzedaży takich towarów na terytorium kraju, dostawy do innego państwa członkowskiego lub wywozu do państwa trzeciego?
- 3) Czy w powyższych okolicznościach spełniona jest przesłanka dotycząca bezpośredniego i ścisłego związku między zakupionymi towarami a transakcjami objętymi podatkiem należnym, a dokładniej, czy w niniejszej sprawie możliwe jest zastosowanie tradycyjnej interpretacji prawa do odliczenia, opartej na bezpośrednim i ścisłym związku między zakupionymi towarami a transakcjami objętymi podatkiem należnym w odniesieniu do składników kosztów, które nie powstały w związku z towarami, a zatem nie mogły zostać odzwierciedlone w cenie świadczenia objętego podatkiem należnym?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2019 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-668/19)

(2019/C 363/17)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve, L. Cimaglia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi, aby Trybunał

orzekł, że Republika Włoska, ze względu na:

- nieprzyjęcie przepisów niezbędnych do zapewnienia, aby 166 aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 2 000 wyposażone były w system zbierania ścieków komunalnych, zgodnie z art. 3 dyrektywy Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych⁽¹⁾,
- nieprzyjęcie przepisów niezbędnych do zapewnienia, aby w 610 aglomeracjach o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 10 000 lub o równoważnej liczbie mieszkańców między 2 000 a 10 000 i z których zrzuty są odprowadzane do wód słodkich lub estuariów, ścieki komunalne przed odprowadzeniem były poddane wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu, zgodnie z art. 4 dyrektywy 91/271/EWG,
- nieprzyjęcie przepisów niezbędnych do zapewnienia, aby w 10 aglomeracjach o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 10 000 i z których zrzuty są odprowadzane do wód, do których odprowadzane są ścieki, uznanych za „obszary wrażliwe” w rozumieniu dyrektywy 91/271/EWG, ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania zostały poddane, przed odprowadzeniem, oczyszczaniu bardziej rygorystycznemu niż oczyszczanie wtórne lub inne równie skuteczne oczyszczanie, zgodnie z art. 5 tejże dyrektywy,